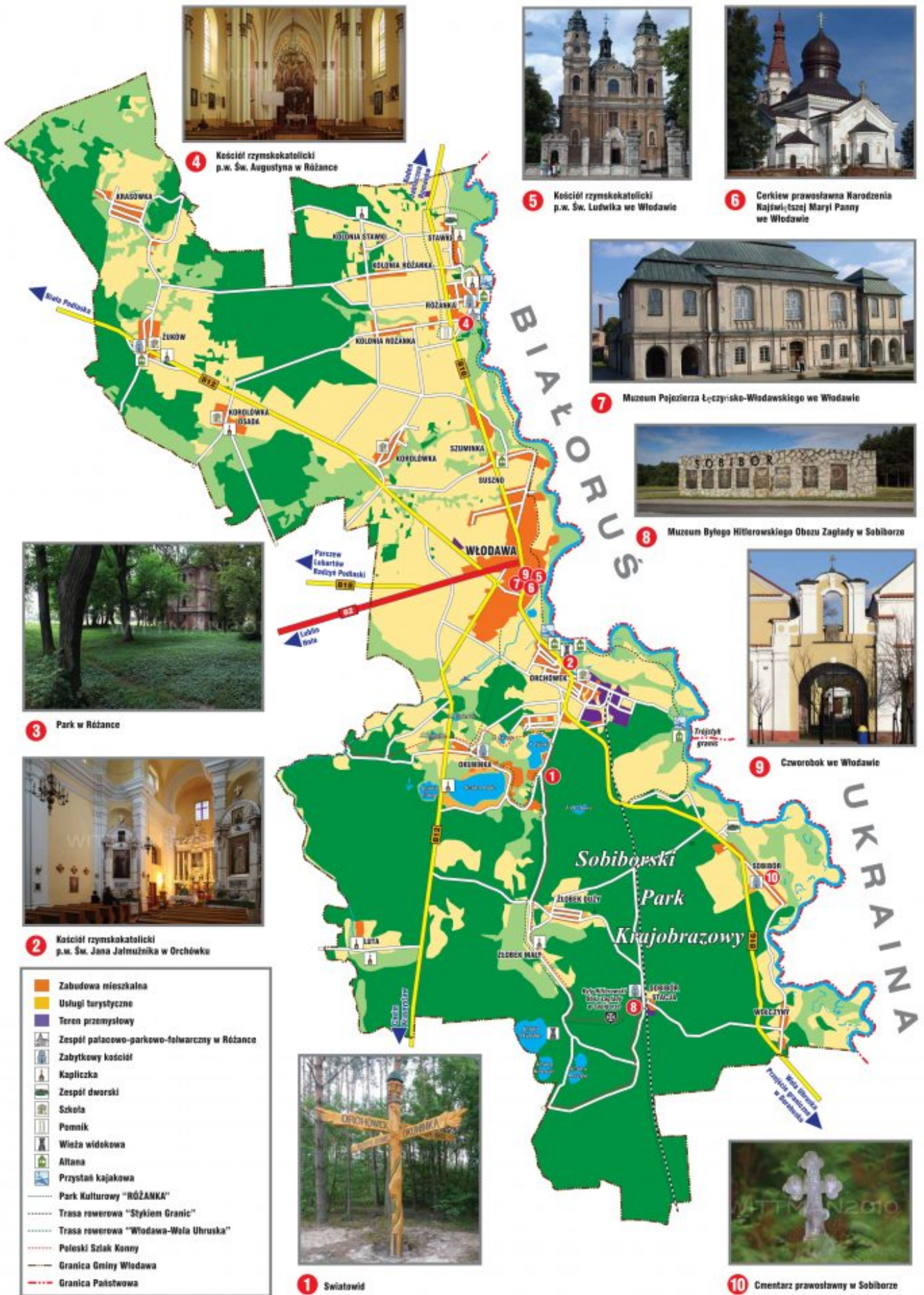

O Gminie

Gmina Włodawa leży w środkowo - wschodniej części Polski, przy granicy z Białorusią i Ukrainą. Zajmuje ona 24.375 ha powierzchni, w tym około 11.000 ha lasów.

4 Kościół rzymskokatolicki p.w. Św. Augustyna w Różance

5 Kościół rzymskokatolicki p.w. Św. Ludwika we Włodawie

6 Cerkiew prawosławna Narodzenia Najświętszej Maryi Panny we Włodawie

7 Muzeum Pejzaziera Łęczysko-Włodawskiego we Włodawie

8 Muzeum Byłego Hitlerowskiego Obozu Zagłady w Sobiborze

9 Czworobok we Włodawie

3 Park w Różance

2 Kościół rzymskokatolicki p.w. Św. Jana Józefa w Orzechówku

1 Swiatowid

10 Cmentarz prawosławny w Sobiborze

- Zabudowa mieszkalna
- Usługi turystyczne
- Teren przemysłowy
- Zespół pałacowo-parkowo-rolniczy w Różance
- Zabytkowy kościół
- Kapliczka
- Zespół dworski
- Szkoła
- Pomnik
- Wieża widokowa
- Altana
- Przystań kajakowa
- Park Kulturowy "RÓŻANKA"
- Trasa rowerowa "Styktem Granic"
- Trasa rowerowa "Włodawa-Wola Uhruska"
- Poleski Szlak Konny
- Granica Gminy Włodawa
- Granica Państwowa

Liczy 6140 mieszkańców skupionych w 16 sołectwach. Obszar gminy rozdziela na dwie części miasto Włodawa, które jest oddzielną jednostką administracyjną. Gmina posiada dobre połączenia komunikacyjne z Chełmem, Lublinem, Warszawą i Białą Podlaską oraz linie kolejową z Chełmem. Północna część gminy leży na Garbie Włodawskim zaś południowa we wschodniej części Pojezierza Łęczyńsko - Włodawskiego. Obie te jednostki należą do regionu fizjograficznego zwanego Polesiem Lubelskim. Jest to kraina równinna. Równiny wraz z licznymi jeziorami oraz lasami stanowią niepowtarzalny urok tej krainy. Płaska powierzchnia gminy, porozcinana lekko rzekami: Bug, Włodawka, Tarasienka, kryje w sobie bardzo urozmaiconą budowę geologiczną.

Warunki klimatyczne Gminy Włodawa są typowe dla całego Polesia Lubelskiego. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec, co sprzyja rozwojowi turystyki. O atrakcyjności krajobrazowej gminy Włodawa decydują liczne i malownicze jeziora oraz duże kompleksy leśne. Jeziora niewątpliwie stanowią wielkie bogactwo gminy. Ich czyste wody, regularne kształty linii brzegowej oraz malownicze położenie wśród otaczających lasów, przyciągają na te tereny co roku tysiące turystów. Koncentrują się one w dwóch obszarach. Jeden z nich położony jest wokół wsi Okuninka, gdzie występuje siedem jezior, w tym Jezioro Białe i Jezioro Glinki. Drugi obszar leży w Sobiborskim Parku Krajobrazowym, na którym występuje siedem jezior śródlęśnych.

Perłą Gminy i województwa jest Jezioro Białe. Tereny wokół tego zbiornika stały się centrum wypoczynku i rekreacji. Jezioro odległe jest od Włodawy o 7 km, od Chełma o 40 km i od Lublina o 95 km. Ze względu na atrakcyjne położenie jest niezwykle interesującym subregionem o dużych walorach leczniczych, turystycznych i rekreacyjnych. Zajmuje obszar 106 ha, liczy 1616 m długości i 806 m szerokości a jego długość linii brzegowej wynosi 4262 m. Maksymalna głębokość jeziora sięga 33 m.

Wody jeziora mają I klasę czystości. Jezioro ma łatwy dostęp do wody, twarde i piaszczyste dno. Żyje w nim około 20 gatunków ryb: sielawa, szczupaki, sandacze, węgorze, okonie, karpie, liny i leszcze. Lato nad J. Białym trwa średnio około 105 dni w roku. Zapylenie powietrza jest znikome i są to głównie cząsteczki mineralne. Przypuszczalnie jest to jezioro pochodzenia polodowcowego. Jego istotną cechą jest wysoka ciepłota wody i małe jej obniżenie wraz z głębokością.

Wokół Jeziora Białego zlokalizowane są liczne ośrodki wypoczynkowe, liczne bo jest ich 64. W sezonie letnim czynne są restauracje, kawiarnie, wypożyczalnie sprzętu sportowego i pływackiego, kino letnie, boiska do gier i zabaw, campingi, pola namiotowe, zakłady gastronomiczne i domy wczasowe.

Rozległe lasy Sobiborskiego Parku Krajobrazowego przylegające do jeziora są niesłychanie bogate w zwierzynę łowną, grzyby i jagody. Kryją one też wiele gatunków zwierząt, a swe siedliska mają w nich łosie, wilki, dziki, sarny i inne. Nad samym jeziorem pojawiają się kaczki krzyżówki, rybitwy, perkozy, czaple siwe, łabędzie, kurki wodne i błotniki stawowe. Zapewniamy, że warto przyjechać i wypoczywać nad Jeziorem Białym. Mówi się nawet, że kto przyjechał tu raz przyjedzie ponownie z całą pewnością.

Jezioro Glinki położone jest na południowy wschód od wsi Orchówek. Jest to zbiornik o dużych możliwościach rozwoju turystyki. Jezioro ma powierzchnię 47 ha. Jest ono wymarzoną akwenem dla wędkarzy i do uprawiania sportów wodnych.

Druga klasa czystości wody umożliwia korzystanie z kąpielii. Brak ośrodków wypoczynkowych wokół tego jeziora absolutnie nie zniechęca turystów, gdyż istnieją tu możliwości rozbicia namiotów, co również zapewnia kilkudniowy wypoczynek. Obrzeża jeziora charakteryzują plaże trawiaste i częściowo zalesione. Od kilku lat władze gminy dążą do rozbudowy infrastruktury turystycznej wokół Jeziora Glinki i zachęcają inwestorów do budowy obiektów noclegowych, kulturalnych i sportowych.

Od strony wschodniej Jeziora przygotowany jest kompleks terenów pod budownictwo letniskowe indywidualne i zbiorowe oraz wszelkiego rodzaju usługi związane z turystyką i wypoczynkiem.

Woda, lasy, czyste ekologicznie to najważniejsze walory turystyczno - krajoznawcze gminy. W oparciu o te walory istnieją tu możliwości rozwoju przemysłu turystycznego i różnych form wypoczynku.

Obecnie największym terenem rekreacyjnym jest Okuninka nad Jeziorem Białym - położona w północnej części woj. Chełmskiego - skupiającym około 70 ośrodków wypoczynkowych, pola namiotowe oraz prywatne domki letniskowe. Mniej zagospodarowane są mniejsze lecz również atrakcyjne jeziora jak J. Glinki, Czarne, Święte, Lipiniec.

Do atrakcji turystycznych gminy należy Sobiborski Park Krajobrazowy z licznymi rezerwatami przyrody. Powstał on w 1983 roku jako jeden z czterech parków wchodzących w skład Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych woj. Chełmskiego. Celem jego utworzenia było zachowanie najcenniejszych fragmentów wschodniej części Pojezierza Łęczyńsko - Włodawskiego z dużymi partiami lasów sąsiadujących z licznymi torfowiskami i śródleśnymi torfowiskami. Sobiborski Park Krajobrazowy leży w dorzeczu Bugu. Sieć rzeczna na tym terenie jest bardzo uboga.

Park odwadniany jest przez niewielką rzeczkę Tarasienkę oraz system rowów melioracyjnych. Tereny sąsiadujące z Sobiborskim Parkiem Krajobrazowym rozcina rzeka Włodawka i Krzemianka. Zaskakujący jest niemal całkowity brak źródeł. W parku występuje siedem niewielkich jezior. Największym z nich jest Jezioro Spólne o powierzchni 77,5 ha, najmniejszym - Jezioro Orchowe - 7 ha.

Cechą charakterystyczną wszystkich jest niedostępność brzegów spowodowana położeniem wśród bagien i podmokłych lasów. Jedynie niewielkie fragmenty brzegów Jeziora Brudno od wschodu, Jeziora Pereszpa od zachodu i Jeziora Płotucze od południa są bardziej suche i przez to łatwiej dostępne. Większość jezior Parku należy do zbiorników eutroficznych. Są to jeziora płytkie, zasobne w składniki mineralne. Brzegi ich porasta bujna roślinność szuwarowa. Jedynie Jezioro Orchowe jest jeziorem dystroficznym. Jest to bardzo płytki zbiornik, z silnie zakwaszonymi o brunatnym zabarwieniu wodami.

Sobiborski Park Krajobrazowy i jego okolic to tereny o znakomitych warunkach do uprawiania turystyki. Bogate w ryby jeziora, lasy obfitujące w jagody, jeżyny i grzyby oraz swoisty mikroklimat przyciągają co roku rzesze turystów.

Amatorom turystyki kwalifikowanej - pieszej i rowerowej warto polecić trasy i szlaki turystyczne wiodące przez interesujące pod względem przyrodniczym i krajobrazowym miejsca. Dla turystów - kajakarzy niewątpliwą atrakcją może być pokonanie rzeki Bug z jej naturalnym korytem, malowniczej, tworzącej liczne starorzecza zwane bużyskami. Jednym z głównych i najatrakcyjniejszych elementów turystycznych tej części Pojezierza Łęczyńsko - Włodawskiego jest zespół jezior Białe - Glinki położonych w otulinie Parku. Do dyspozycji turystów pozostają ośrodki wypoczynkowe, domy wczasowe, pola namiotowe, wypożyczalnie sprzętu turystycznego i wodnego, obiekty sportowe, restauracje, kawiarnie i dyskoteki.